

لیبی: ایتالیا از خواب بیدار شده است **۲۴**

نستا احتمالاً نیست **۲۴**

ورزش

ایتالیا از ما می‌ترسد **۲۵**

کلوزه ؛ فراتر از یک آقای گل **۲۶**

برش‌های تاریخی یک نبرد کلاسیک

سه‌گانه آلمان ایتالیا

مهدی زعیم‌زاده

مگر می‌شود به استقبال بازی ایتالیا و آلمان رفت و از دیدار خاطره‌انگیز دو تیم در جام جهانی ۱۹۷۰ یاد نکرد. اتفاقاً آن مسابقه هم در مرحله نیمه‌نهایی رقابت‌ها برگزار شد و در نهایت با برتری ۴ بر ۳ لاجوردی‌ها به پایان رسید. دیداری تماشایی که از آن به عنوان هیجان‌انگیزترین بازی تاریخ جام جهانی یاد می‌شود. ۱۷ ژوئن ۱۹۷۰ در ورزشگاه آزتک مکزیک ۱۰۲۴۴۴ نفر شاهد این دیدار کاملاً اروپایی بودند. ایتالیا که ستارگانی چون بوئین سنی‌با، ریو، ماتزولا، فاکنی و ریورا را داشت با عبور از مکزیک میزبان، خود را به نیمه‌نهایی رسانده بود. این تیم در مرحله اول در گروهی که اروگوئه، سوئد و اسرائیل حضور داشتند با ۴ امتیاز اول شد و به یک‌چهارم صعود کرد.

در آن سال‌ها که جام جهانی با حضور ۱۶ تیم برگزار می‌شد خبری از یک‌هشتم‌نهایی نبود و بدین‌ترتیب ایتالیا پس از شکست دادن ۴بر یک میزبان جام جهانی به نیمه‌نهایی رسید. در آن سو آلمانی قرار داشت که در جام جهانی گذشته فینالیست شده بود و قصد داشت دوباره به این مهم برسد. آلمان در مرحله گروهی هر سه بازی خود را برد و با غلبه بر پرو، بلغارستان و مراکش با ۶ امتیاز روانه یک‌چهارم نهایی شد (در آن موقع برد ۲ امتیاز داشت). دیدار این دو تیم یادآور فینال ویمبلی در جام جهانی ۱۹۶۶ بود. آلمان آمده بود که انتقام بگیرد اما ۲ گل از حریف خود عقب افتاد. در ادامه، نمایش مقتدرانه یکن باوئر و یارانش باعث شد که کار به تساوی نکشد و در نهایت

آلمان در وقت اضافی پیروز شد و از نیمه‌نهایی سردآورد. آلمان با این برد به یک مدعی درجه یک تبدیل شد.

برزیل و اروگوئه نیز برگزارکننده دیگر دیدار این مرحله بودند. جدال ایتالیا و آلمان با یک گل زودهنگام برای ایتالیا شروع شد. ایتالیا بازی را هجومی آغاز کرد و روبرتو بوئین سنی‌با در همان دقیقه ۸ لاجوردی‌ها را پیش انداخت و این برتری تا دقیقه ۹۰ ادامه داشت. اما ژرمن‌ها در آن دوران استاد بازگشت به مسابقه بودند و یکن باوئر، اووه‌رات، مولر و زیلر بازی را در دست گرفتند. این بار نوبت کارل هاینس اشلتینگر دفاع چپ آلمان‌ها بود تا اجازه ندهد آلمان در ۹۰ دقیقه بازنده شود. خاطره مهمی که از آن بازی به یاد ماندنی باقی‌مانده مصدومیت شدید یکن باوئر در آن بازی است. فرانتس ۲۳ ساله در تیم آلمان آقای می‌کرد و فرمانده تیم بود، البته در کنار او بازیکنان بزرگ دیگری چون سب‌مایر، برتی فوگتس، اووه زیلر، اووه رات و گرد مولر هم حضور داشتند اما قیصر چیز دیگری بود. کنف یکن باوئر بر اثر خطای بازیکنان حریف از جا در رفت و او به خاطر تعصبی که به تیمش داشت و حساسیت بازی مسابقه را رها نکرد. از طرفی هلموت شون مری ژرمن‌ها هر دو تعویض خود را انجام داده بود و اگر قرار بود یکن باوئر بیرون برود آلمان مجبور می‌شد ده نفره بازی

کند. به همین دلیل قیصر به بازی ادامه داد و به یکی از یادگارهای جام جهانی ۱۹۷۰ تبدیل شد. در وقت اضافی دروازه دو تیم به دفعات فرو ریخت و چندین مرتبه جای برنده و بازنده، عوض شد. بی‌دلیل نیست که از این بازی حساس به عنوان هیجان‌انگیزترین مسابقه جام جهانی یاد می‌کنند. ابتدا در دقیقه ۹۴ گرد مولر برای اولین بار در طول مسابقه آلمان را از ایتالیا پیش انداخت اما برتری یکن باوئر تا مراقبت ویژه‌ای از مولر داشته باشد بورگنش گل تساوی بخش ایتالیا را به ثمر رساند و در ادامه کار برای آلمان‌ها بدتر هم شد. جی‌جی ریو ایتالیا را ۳ بر ۲ پیش انداخت. در آن رقابت‌ها گرد مولر یک گلزن مهار نشدنی بود. در وقت اضافی فروپو والکاره‌جی یک مدافع به نام فابریسیو پولتی را به زمین آورد تا مراقبت ویژه‌ای از مولر داشته باشد اما مهار مولر کار آسانی نبود و در دقیقه ۱۱۰ مولر گل تساوی بخش آلمان را به ثمر رساند و بازی ۳بر ۳ شد. جالب اینکه یک دقیقه بعد نوبت به ایتالیا رسید تا در این بازی زیبا گل بزند. جیانی ریورا کار را تمام کرد و بازی با برتری ۴ بر ۳ ایتالیا به پایان رسید. در مورد بازی کردن ریورا هم داستان‌های جالبی وجود دارد. در آن موقع بحث این بود که ماتزولا بازی کند یا ریورا؟ والکاره‌جی راه‌حل جالبی پیدا کرد. یک نیمه سیبیلو (لقب ماتزولا) بازی کرد و از نیمه دوم ریورا به میدان آمد. ۳۶ سال است که از این تعویض به نیکی یاد می‌شود. به هرترتیب ایتالیا از سد آلمان سخنگوش عبور کرد اما در فینال اسیر برزیل و پله افسانه‌ای شد.

▪ **جدال برای جام سوم**

دیگر دیدار کلاسیک و خاطره‌انگیز ایتالیا و آلمان به فینال جام جهانی ۱۹۸۲ برمی‌گردد. آلمان در حالی خود را به فینال رسانده بود که یکی از تیم‌های منفور جام محسوب می‌شد. در مرحله گروهی در حالی‌که در دیدار ابتدایی خود به الجزایر باخت، در ادامه با دو پیروزی مقابل شیلی و اتریش به مرحله دوم صعود کرد. در آن جام مرحله دوم مسابقات به صورت گروهی برگزار می‌شد. آلمان میزبان مسابقات را شکست داد و به نیمه‌نهایی صعود کرد. حذف میزبان کافی بود که آلمان در اسپانیا به تیمی منفور تبدیل شود. به ویژه اینکه در بازی نیمه‌نهایی برابر فرانسه آنها چندان مستحق برد نبودند و تا اواخر مسابقه نتیجه سه بر یک به سود فرانسه بود، اما آلمان به شکل عجیبی کار را به تساوی کشاند و در نهایت ۴ بر ۳ پیروز شد و به فینال رسید. اگر حرکت خشن تونی شوماخر را در بازی نیمه‌نهایی به‌خاطر داشته

باشید متوجه می‌شوید چرا در فینال جو ورزشگاه کاملاً به سود ایتالیا بوده. ایتالیا در مرحله گروهی بسیار ضعیف ظاهر شد و پس از لهستان در گروه خود دوم شد. اما در مرحله دوم به لطف گلزنی‌های پائولو روسی زیرک، نتایج خوبی گرفت و با پیروزی برابر آرژانتین و برزیل، دو غول آمریکای جنوبی، روانه نیمه‌نهایی شد. مثل همین دوره تمام چهار تیم نیمه‌نهایی اروپایی بودند. ایتالیا با دو گل لهستان را شکست داد و به راحتی خود را به فینال رساند، اما رقیب‌اش آلمان کاملاً کم‌رقم بود. گویا بازی ۱۲۰ دقیقه‌ای آلمان و فرانسه تمامی توان ژرمن‌ها را از بین برده بود و این تیم توان مقابله با ایتالیا را نداشت. هر دو تیم به دنبال این بودند که برای سومین بار جام را بالای سر ببرند و ۹۰نفر هزار در جبران کرد اما برایش فایده‌ای نداشت و مسابقه حساس را ببینند. خیلی‌ها معتقد بودند که برزیل با مربیگری تله‌سانتانا بهترین تیم جام بوده اما فینال بین ایتالیا و آلمان برگزار می‌شد و تیم دوم که در طول رقابت‌ها هم آتش دهان‌سوزی نبود در فینال نتوانست سد راه ایتالیا شود. بازی با برتری ایتالیا آغاز شد و آنتونیو کابیرینی در همان نیمه نخست یک پنالتی را هدر داد. در آن بازی جان کارلو آنتونیونی هافبک نامدار ایتالیا به علت دواخطراه بودن غایب بود اما ایتالیا به اندازه کافی ستاره داشت؛ دینزوف،

برگومی، تاردلی، کوئتی و روسی شاخص‌ترین آنها بودند. گل اول را در دقیقه ۵۷ پائولو روسی با یک ضربه سر به ثمر رساند. این ششمین گل روسی در اسپانیا بود و او به عنوان آقای گلی رقابت‌ها رسید. چند دقیقه بعد نوبت به مارکو تاردلی رسید تا آن گل معروفش را به ثمر برساند. پس از چندین پاس در محوطه جریمه آلمان توپ به تاردلی رسید و او گل زد و آن شادی پس از گل معروفش را انجام داد. حتماً قبول دارید که همه تاردلی را با آن شادی‌اش می‌شناسند. در ادامه آلتوبلی که به عنوان بازیکن ذخیره وارد زمین شده بود روی پاس برنو کوئتی نتیجه را ۲بر صفر کرد؛ یک نتیجه تحقیرآمیز برای ژرمن‌ها تا دقیقه ۸۱.

اما این پایان کار نبود. آلمان توسط پل براینتر یکی از گل‌ها را جبران کرد اما برایش فایده‌ای نداشت و ایتالیا انزو پیرزوت قهرمان جهان شد. در آن تیم آلمان که هدایت آن بر عهده یوپ دروال بود چهره‌های نامداری چون شوماخر، بریگل، براینتر، لیت بارسکی، رومینگه، کالتز و اشتلیکه بازی می‌کردند. در آن سال‌ها کمتر پیش می‌آمد که آلمان به فینال نرسد آنها در ۸۶ و ۹۰ هم با مربیگری یکن باوئر فینالیست شدند. در این سال‌ها هیچ‌گاه هیچان ایتالیا و آلمان به اندازه آن دو بازی سال‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۲ نبوده. آیا امروز سه‌گانه‌ای تشکیل می‌شود؟

تکته

تلاش ایتالیایی‌ها برای محروم کردن فرینگز مشت دردسرساز

در آستانه دیدار آلمان و ایتالیا در مرحله نیمه‌نهایی، ایتالیایی‌ها تلاش گسترده‌ای به کار بستند تا اوضاع روبه‌راه روحی آلمان را به هم بزنند. پخش تصویر چند ثانیه‌ای از پایان بازی آلمان و آرژانتین بهانه مناسبی دست مطبوعات ایتالیا داده تا شاید یکی از بازیکنان اصلی آلمان با فشار آنها بر فیفا (SKY) ایتالیا یکشنبه‌شب و روز دوشنبه چندین بار تصویر ۴ثانیه‌ای از پایان جنجال‌برانگیز بازی آلمان و آرژانتین را پخش کرد و روی صحنه‌ای زوم کرد که در شلوغی درگیری آرژانتینی‌ها با اولیور بیرهوف مشت‌تورستن فرینگز به سمت خولیو کروز پرتاب شد. فشار رسانه‌های ایتالیا به فیفا باعث شد که تصاویر تلویزیونی مجدداً بررسی شود و در صورت حکم فیفا محرومیت فرینگز از دل کمیته انضباطی فیفا بیرون بیاید. دیروز فدراسیون فوتبال آلمان موضع‌گیری شفاف‌ی درباره حرکت ایتالیایی‌ها و مقصر دانستن فرینگز نداشت. اما می‌شد از حرف‌های سخنگوی فدراسیون آقای اولی فوگت نظر رسمی آلمانی‌ها را دریافت کرد: «تصویر تلویزیونی را دیدم. به نظر من به هیچ‌وجه تورستن فرینگز به صورت کروز مشت نزده.». آلمانی‌ها تا ساعت ۱۳ دیروز فرصت داشتند که اظهار نظر رسمی‌شان را بیان کنند اما ایتالیایی‌ها از تمام لحظات یکشنبه‌شب و دیروز برای جوسازی استفاده کردند. دیروز روزنامه لارپوبلیکا در مطلبی از فیفا خواسته‌بود که مانع بازی فرینگز شود و از سوی دیگر بیلد روزنامه پرتیراژ آلمانی‌ها هم نوشته بود که اصرار بیش از حد ایتالیایی‌ها برای محروم کردن فرینگز به این دلیل است که آنها از آلمان، فرینگز و لمن می‌ترسند. با این حال فیفا نهایتاً تحقیقات را به جریان انداخت. آنها در پایان بازی آلمان و آرژانتین بررسی صحنه‌های درگیری را متوقف کرده بودند اما مدیر ارتباطات فیفا گفته است که کمیته انضباطی تصمیم گرفته که فرینگز را در قفسه درگیری دخیل بداند. مارکوس زیکلر البته رای لوپوس میشل داور آن بازی فراموش نشدنی را هم مهم می‌داند. او می‌گوید: «اگر لوپوس میشل صحنه را دقیق دیده باشد بعید است که مجازاتی در کار باشد. در تصاویر شبکه اسکای لحظه‌ای هست که دست‌چپ فرینگز به سمت کروز پرتاب می‌شود، اما فرینگز می‌گوید: «من درست در بطن درگیری قرار داشتم و حتی دو ضربه هم به بدن من اصابت کرد. اما من دست‌هایم را برای محافظت از خودم باز کرده بودم و اصلاً به قصد ضربه زدن کاری نکردم.»خولیو کروز هم به حمایت از فرینگز برخاسته و به گاتزتا دولاسپرت گفته است که بازیکن آلمانی هرگز به او مشت نزده است. حال باید دید این اظهارات کمکی به حل مسئله می‌کند یا نه؟ آنچه مسلم است در مورد بیرهوف هیچ مجازاتی در کار نیست اما داستان بازی کردن فرینگز کمی پیچیده شده است.

تکته

دورتموند، شهر پیروزی آلمان طلسم وستفالن

طلسم ورزشگاه وستفالن همچنان وجود دارد. آلمانی‌ها این جاده را به خوبی می‌شناسند و برای رسیدن به فینال به آن امیدوار هستند. ورزشگاه دورتموند در حقیقت، «تئاتر رویاهای» فوتبال آلمان و ملت آن است؛ یازده بازی و فقط یک مساوی. دیگر بازی‌ها در آن به پیروزی ختم شده است. کریستف متزلدر می‌گوید: این شانس ما است و در برابر ایتالیا زیباترین بازی را انجام خواهیم داد ولی طرفداران ما در دورتموند انگیزه بزرگ را در ما به وجود می‌آورند. ورزشگاه کاملاً آلمانی است و خوشحالم جایی می‌رویم که مردم با فوتبال زندگی می‌کنند و عشق آنها است. همین شانس بزرگ ما محسوب می‌شود.». نیمه‌نهایی در وستفالن. این بار ایتالیا– آلمان. هرچند ایتالیایی‌ها به سابقه گذشته درخشان خود فکر می‌کنند و آن را نقطه برتری خود می‌دانند ولی آلمانی‌ها هم از طلسم خود حرف می‌زنند و دوست ندارند که این طلسم در حساس‌ترین شرایط بشکند و رویاهایشان خراب شود. وقتی کلینزمن و یواخیم لو وارد ورزشگاه می‌شوند تا شرایط زمین و ورزشگاه را بررسی کنند با خوشحالی در آن قدم می‌زنند. یواخیم لو می‌گوید: «ما از دو روز قبل قهرمان لقب گرفته‌ایم و حالا باید قهرمان اروپا هم بشویم. همه‌چیز در دورتموند به نفع ما است و باید از این فرصت استفاده کنیم.». آنها از نقطه برتری خود مقابل آرژانتین شروع می‌کنند تا اینکه به دورتموند برسند و حتی آن شکست سخت و افتضاح در فلورانس را فراموش می‌کنند.

لو می‌گوید: «آن بازی اصلاً وجود ندارد. حتی یک ثانیه هم به آن فکر نمی‌کنیم و نباید هم اینچنین مسائلی را وارد تیم بکنیم.». آلمان با چنین روحیه‌ای خود را آماده می‌کند و از قدرت ایتالیایی‌ها نمی‌ترسد. آنها مثل جنگجویان قدیمی زندگی می‌کنند و فضای رختکن آنها شباهت بسیار زیادی به نظامیان دارد. تیم بروفسکی می‌گوید: «اما روی یک هدف تمرکز کرده‌ایم و احساس می‌کنیم که به این هدف نزدیک شده‌ایم. حالا وقت آن نیست که متوقف شویم. آنها از نظر تاکتیکی شرایط خوبی دارند هر چند شروع خوبی نداشتند اما نتوانستند در ثانیه آخر مشکلاتشان را حل کنند. بله ما در گذشته با آنها مشکل داشتیم اما این بار فکر می‌کنیم که با تفکر درست آنها را شکست بدهیم.». اگر قرار باشد جملات بازیکنان آلمانی را کنار هم ردیف کنیم، همه از شرایط روحی بزرگشان حرف می‌زنند و طلسم وستفالن را از یاد نمی‌برند. همه چیز به نفع آنها است و در خانه خود بازی می‌کنند و حتی یوشکا فیشر اظهار می‌کند: «فوتبال مثل یک نبرد است.». و آلمان‌ها نمی‌خواهند در این جنگ بازنده باشند. شاید آنها یکی به برنامه‌های جام جهانی را یک سال قبل ترتیب دادند، به این موضوع فکر نمی‌کردند که وستفالن همانند یک طلسم و خوش شانس‌ی به کمک آلمان و میزبان بیاید، اما امروز که به این شرایط نزدیک شده‌اند، بلدشان نمی‌آید که این موضوع را بزرگتر از آن جلوه دهند و از آن برای بالا بردن روحیه تیم استفاده کنند. آلمانی‌ها طی چند روز اخیر با جملات تند و حتی غیرمتصفانه به ایتالیایی‌ها حمله کردند که حتی اعتراض دولتمردان ایتالیایی را هم به همراه داشت. اما وقتی از فوتبال صحبت می‌شود آنها از وستفالن حرف می‌زنند؛ تئاتر رویاهای آلمان که می‌تواند رویاهای آنها را برآورد کند.